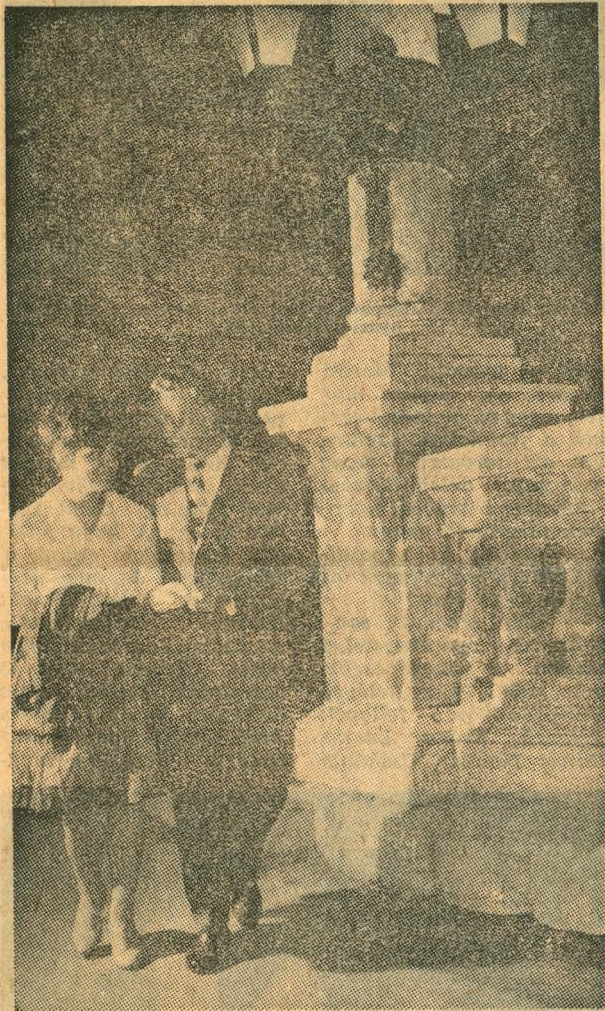

A JÓ ÖTLET ÉS AZ ÁLDOZATOS MUNKA GYÜMÖLCSE A KULTURÁLT SZÓRAKOZÁS

a Fővárosi Tanácsnak ezzel a területtel más céljai voltak. Megnyílt a Citedella, s ezzel párhuzamosan a Fővárosi Tanács felkínálta a fiatalok ré-

szére a kihasználatlan Várbazár területét.

Így történt hogy közel kéthónapos munka után, augusztus 20-án megnyitotta kapuit az Ifjúsági

Művelődési Park, s a nyár hátralevő részében — minden különösebb propaganda nélkül — a budapesti fiatalok egyik legkedveltebb szórakozóhelye lett!

Míg az építőmunka folyt, nap mint nap ott járt a Fővárosi Tanács két építész, s szakmai, műszaki tanácsaival irányította a társadalmi munkában dolgozó fiatalokat. Amikor augusztus 20-án a megnyitóra került sor, ezekkel az itt dolgozó fiatalokkal avatták fel a parkot, ők dolgoztak a legtöbbet, tehát ők élvezték először munkájuk gyümölcseit.

Minden csütörtök, szombat és vasárnap este zsúfolásig megtelt a park. A hosszan húzódó asztalokon málna, virsli, sör várta a táncból visszatérő, felhevült párokat. Szeszitalt itt nem árulnak, a hangulat mégis kitűnő!

Már az első hetekben

kialakult a park látogató törzsgárdája, s estéről estére 1500—2000 fiatal váltotta meg az ötfórintos belépőt.

Rajnák László, elvtárs, a park gazdasági vezetője mesélte el az alábbi történetet:

— *Egyik este észrevettem, hogy egy fiatalember hátul beugrik a kerítésen át, s igyekszik befelé, elvegyülni a táncolók közé. Fülöncsiptem, s megkérdeztem tőle, hogy nem tudja, merre van a bejárat? A fiú hebegett-habogott, nem tu-*

dott mit válaszolni, csak lehajtotta a fejét. Mondtam neki: most szépen ugorj vissza a kerítésen át, s gyere oda a kapuhoz. A bejáratnál vártam, s mondtam neki: ha nincs öt forintod, akkor se a kerítésen át közlekedj! Inkább szólj nekem, most pedig itt van egy jegy, s menj be szépen, úgy, mint a többiek!

A parkban esténként karszalagos ifjúgárdisták csapata járta a területet, vigyázott a rendre. Sok munkájuk nem volt, mert a rendbontók messzire elkerülik a parkot. A nyitástól a park zárásáig ezen a nyáron nagyobb összeszólalkozásra nem került sor! A fiatalok tisztelik a park szépségét, vigyáznak a berendezésre, a pincéreknek nincs panaszuk.

A nyár közepén néhány este hűvös szél vágott végig a városon. Mindenki kabátba burkolózva sietett haza, de az Ifjúsági Művelődési Park mégis tömve volt! A zenekar lilára gémberedett ujjakkal játszott, az énekesek lehelete szinte meglátszott a levegőben, de a fiatalok szórakozó, táncos kedvét semmi el nem tudta venni. A leghidegebb vasárnapon 1800 fiatal kereste fel a parkot!

A KISZ budapesti bizottságán Maróti Imre elvtárs, a kulturális osztály vezetője örömmel tapasztalta: kísérletük ragyogóan sikerült!

— Jövőre már az esőtől sem kell félni, mert az asztalok, s a táncparkett fölötti részt műanyaggal akarjuk befedni. Idén még csak heti három alkalommal tartott nyitva a

Szikora Jenő táncdalénekes a lányokkal koccint a következő nyári viszontlátásra

park — mondta Maróti elvtárs —, jövőre már heti négy alkalommal várjuk a fiatalokat. Ezenkívül azt tervezzük, hogy vasárnap délelőttönként 2 forintos belépővel gyermekműsorokat tartunk.

— Milyen műsorpolitikát tűzött ki a park az elkövetkező évre?

— Idén táncdal-, szon- és operett-esteket adtunk, a legnevesebb művészek részvételével. Színpadunkon fellépett Alfonzó, Kabos László, Bilicsi Tivadar, Csákányi

László, Horváth Tivadar, Zsolnay Hédi... Mellettük lépett dobogóra a fiatal táncdalénekes-generáció: Koós János, Kovács Erzs, Németh Lehel, Sárosi Katalin. Célul tűztük ki azt is, hogy fellépési lehetőséget adunk a tehetséges, de még nem közismert fiataloknak: Kerényi Gabriellának, Aradszky Lászlónak, Magyari Gizinek, Ambrus Margitnak, Estéről estére dobogóra lépett Szikora Jenő, akinek nevét már ismerik KISZ-szerveze-

teink... Ezt a jövőben is folytatni akarjuk.

— Milyen kialakult terveik vannak már?

— A Petőfi Színház fiatal művészei az elkövetkező nyáron valószínűleg többször fellépnek a parkban. Új, rövidebb lélegzetű musical comedyvel, s a repertoáron szerenlő darabok egyes részleteivel. A jövőben hetenként egyszer lehetőséget akarunk adni arra, hogy a legjobb öntevékeny csoportok is fellépthesse- nek, természetesen szorosan ideillő műsorokkal. A következő év táncversenyének színhelyül is a parkot szeretnénk kijelöl- ni, hogy amíg a zsűrizés tart, a közönség együtt táncolhasson a versenyzőkkel, s szórakozás köz- ben ellesse könnyed, szép

Maróti Imre elégedett a park sikerével

mozdulataikat, izléses táncuk fortélyát. A kulturális szemle központi

programjainak egy részét is itt akarjuk megrendezni: szavalóversenyeket, az irodalmi színpadok előadásait...

— Külsőségeiben is megváltozik majd jövőre a park?

— Csak részben. Az előbb említett műanyag- tetőn kívül a felfelé jutó domboldalon kis asztalokat akarunk elhelyezni, gombaernyő alatt...

Az Ifjúsági Művelődési Park

rövid egyhónapos nyitvatartása alatt megnyerte a budapesti fiatalok tetszését. A környezet, az ide csillámló Duna, a szolid társaság, a Nebuló-zenekar kitűnő játéka mágnesként vonzotta ide a szórakozni vágyókat.

A park példája ékesen bizonyította a régi magyar közmondást: a jó bornak nem kell cégér!

Ezen a nyáron — mondhatnánk úgy is — főpróbát élt át a park. A főpróba kitűnően sikerült! Lehetőséget nyújtott arra, hogy a budapesti fiatalok nagy tömegei olcsón és mégis kulturált, szép környezetben tölthessék el szabad estéiket.

Az Ybl Miklós téri Vár- bazár két hatalmas, fehér kóroszlánja ma már újra egykedvűen hallgat. A park csendes, őszi van, téli álomra készül minden, s egyre hidegebbek az esték.

Mire az 1962-es naptár újra tavaszt mutat, új ötletekkel, tervekkel gazdagon megint tágra nyitja kapuit a fiatalok ezrei előtt az Ifjúsági Művelődési Park.

SOMOS ÁGNES

Este 10 után... Rajnák László elvtárs nevetve mondja az egyik fiatalembernek: „Neked csak tizenhat nap múlva szabad este tíz után itt lenni!...”